SERWIS INFORMACYJNY AMBASADY R.P. PRZY WATYKANIE

No 38

Rzym, dnia 17 grudnia 1958.

Konsystorz

Znaczenie Konsystorza, który Jan XXIII odprawił w Watykanie dnia 15 b.m., a który zostanie zakończony publiczną ceremonią dnia 18 b.m., ma bardzo doniosłe znaczenie dla życia Kościoła.

Nie tylko w allokucji, ale i przez samą nominację Kardynałów w liczbie przewyższającej ustaloną przez Sykstusa V normę 70 Jan XXIII jasno ustalił, że ilość członków św.Kolegium zależy całkowicie i wyłącznie od woli Papieża. Nie było wątpliwości co do tego i przed tym. Kuria Rzymska mogła jednak wobec ubiegających się o kapelusze przedstawicielstw narodowych zasłaniać się "brakiem miejsc" w św.Kolegium. Ten atut negocjacyjny w ręku Sekretariatu Stanu przestał obecnie istnieć. Nie miał on nigdy wielkiego znaczenia, gdyż w odpowiedzi nań zawsze było łatwo się powołać na niewątpliwe prawo Papieża do przekroczenia plafonu.

Została też przekroczona, nie po raz pierwszy, zasada Sykstusa V by nie mianować Kardynałów, związanych bliskim pokrewieństwem z innymi Kardynałami. Już za Piusa XI było w św.Kolegium dwóch braci Gasparri, obecnie Kardynał Amleto Cicognani znajduje wśród Kardynałów swego brata.

Nominacje Jana XXIII objęły tych prałatów, którym purpura kardynalska się należała: nie ma wśród tych nominacyj żadnej niespodzianki. Biskupi wielkich diecezyj, wysłużeni Sekretarze Kongregacyj i szefowie misyj dyplomatycznych wyczerpują listę.

Oczekuje się powszechnie, że nastąpią jeszcze nowe nominacje, któreby wprowadziły do św.Kolegium ludzi nie tylko według listy zasług, ale przede wszystkim osobiście wybitnych. Obecnie z młodszych Kardynałów najwybitniejszą postacią w św.Kolegium jest Kardynał Montini. Zapewne przy tej okazji będzie również możliwe przyznanie Polsce drugiego kapelusza.

Allokucja Jana XXIII na Konsystorzu tajnym dotyczyła - zgodnie z tradycją - najważniejszych spraw politycznych. Została ona ogłoszona w "Osservatore Romano" pod datą 16 b.m. Oczywiście główną troską Papieża jest zorganizowana napaść bezbożnego bolszewizmu na resztę świata. Papież jednak, wspomniawszy ogólnikowo o powszechnym ucisku w jakim znajduje się część Kościoła, zajął się tylko jednym, szczególnym odcinkiem sprawy: mianowicie naporem bolszewizmu na Chiny i wynikającą stąd groźbą schyzmy w Kościele chińskim. Nie wspomniał Ojciec św. o żadnym, innym kraju pozostającym pod sowieckim naciskiem. Zapewne między innymi obecność na Konsystorzu Kardynała Prymasa Polski wpłynęła na taką redakcję przemówienia, zmuszając do zachowania wszelkich ostrożności wobec bliskiego powrotu Kardynała Wyszyńskiego do okupowanego przez rosyjskie wojska kraju.

Wizyty Ambasadora R.P. u Kardynałów

Zgodnie z tradycyjnym obyczajem, natychmiast po dokonaniu nominacyj i wręczeniu nowym Kardynałom biletów nominacyjnych, przyjmowali oni wizyty gratulacyjne dygnitarzy przebywających w Rzymie.

Ambasador R.P., Dr.Kazimierz Papée, był obecny przy doręczeniu biletu nominacyjnego Kardynałowi Montini, po tym zaś odwiedził nowomianowanych Kardynałów, poczynając od Kardynała Sekretarza Stanu. Towarzyszył mu Radca Kanoniczny Ambasady, Ks.Prałat Walerian Meysztowicz.

200